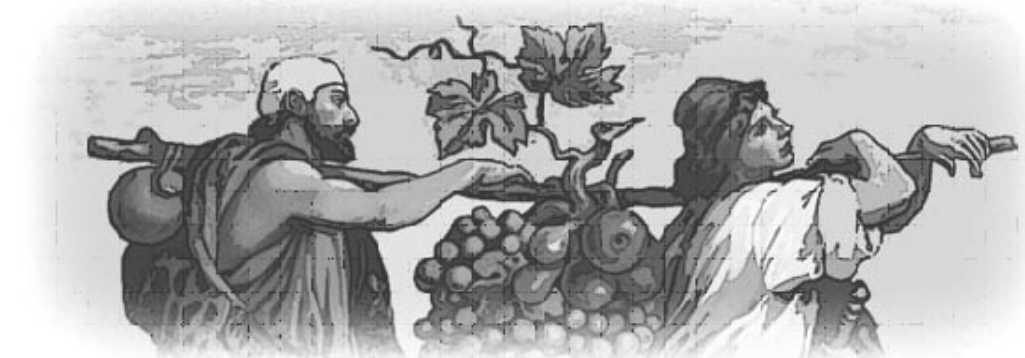

Bài Học 2

*2 Tháng 10–8 Tháng 10

Ca-lép: Sống Trong Sự Chờ Đợi

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Dân số Ký 13; 14; Giô-suê 14; Các Quan xét 1:12-15.

Câu Gốc: “Linh hồn tôi trông đợi Chúa hơn người lính canh trông đợi sáng, thật, hơn người lính canh trông đợi sáng. Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy trông cậy nơi Đức Giê-hô-va; vì Đức Giê-hô-va có lòng nhưn từ, nơi Ngài có sự cứu rỗi nhiều; chánh Ngài sẽ chuộc Y-sơ-ra-ên khỏi các sự gian ác người” (*Thi thiên 130:6-8*).

Ca-lép sống trong những thời kỳ tốt nhất và xấu nhất. Ông biết sự nô lệ là gì. Ca-lép có mặt ở đó khi Chúa dùng quyền phép lớn giải phóng dân Ngài ra khỏi Ê-díp-tô. Ông thấy biển mở ra trước Y-sơ-ra-ên và nuốt đạo quân Ê-díp-tô. Ông ở với Y-sơ-ra-ên trước Núi Si-nai và thấy Môi-se xuống núi với bảng luật pháp của Đức Chúa Trời. Ông là một trong những người đầu tiên thấy đất Ca-na-an. Nhưng Ca-lép sống những năm tốt nhất của đời mình đi lang thang trong đồng vắng với dân Y-sơ-ra-ên. Và ông cũng thấy tất cả những người Y-sơ-ra-ên thuộc thế hệ ông chết ở đó. Cuối cùng khi đến tuổi già, Ca-lép có thể vào đất Ca-na-an. Ngay cả lúc đó, ông bày tỏ sự can đảm và đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Ca-lép là một người lãnh đạo làm việc nhiều ở phía sau và ít ở trước mặt khán giả. Tuần này chúng ta sẽ học về phong cách lãnh đạo hiền hòa của ông. Chúng ta sẽ biết Ca-lép là một vị lãnh đạo tài giỏi sẵn sàng liêu lĩnh và hướng dẫn bằng gương mẫu của mình. Ông là một người ban cho phương cách nhưng không và khuyến khích sự lãnh đạo ở những người trẻ tuổi. Ca-lép có nhiều đức tính tốt. Chúng ta sẽ nghiên cứu chuyện tích của ông để học những điều cần thiết cho chúng ta, những người sống vào thời kỳ cuối của lịch sử trái đất. Điều này quan trọng đối với chúng ta trong khi chờ đợi để đi vào Ca-na-an Thiên đàng.

Những Sự Kiện

Dân Y-sơ-ra-ên dựng lều trong đồng vắng Pha-ran, gần biên giới Ca-na-an vào khoảng mười lăm tháng sau khi rời Ê-díp-tô. Họ khắp khởi vui mừng về xứ mà chẳng bao lâu sẽ là nhà của họ. Với sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời, mười hai thám tử được lựa chọn để đi do thám đất. Ca-lép được chọn để đại diện cho Giu-đa, là một trong số 12 người được sai đi để tìm hiểu xứ Ca-na-an. Các thám tử đi 40 ngày để thăm dò đất mới. Cuối cùng họ trở về và sửa soạn báo cáo.

Từ Dân số Ký 13:26–14:2, chúng ta học được bài học nào về việc sống bởi đức tin chứ không bởi mắt thấy?

Các thám tử đem về một thứ mà họ có thể thấy, ngửi, và nếm. Cả 12 người đều thấy cùng những sự kiện. Nhưng họ có những tư tưởng khác nhau về ý nghĩa của những sự kiện này. Mười người giải nghĩa sự phì nhiêu của đất và những thành trì vững vàng kiên cố là một tai họa. Họ quyết định rằng không có cách nào người Y-sơ-ra-ên có thể chiếm được đất đó. Họ dường như quên những phép lạ về các tai vạ ở Ê-díp-tô, sự vượt qua Biển Đỏ, nước chảy từ vầng đá, và bánh ma-na mỗi ngày mà họ đã nhận lãnh hơn một năm nay. Đức Chúa Trời đã làm tất cả mọi thứ này cho họ. Và bây giờ, vì lý do nào đó, họ không còn tin cậy nơi Đức Chúa Trời và các lời hứa Ngài. Họ lệ thuộc vào những gì mình thấy thay vì tin vào những lời Chúa đã hứa. Thật dễ dàng cho tất cả chúng ta cũng làm như vậy!

Những điều chúng ta thấy, và sự giải nghĩa những điều mình thấy, có thể có những hậu quả đối với chúng ta. Sự giải thích “những sự kiện” là những viên gạch ảnh hưởng tới những quyết định hằng ngày của chúng ta. Các cảm giác chúng ta thường bị ảnh hưởng bởi “những sự kiện” này. Nhiều người cho rằng chúng ta có thể tin tưởng bất cứ điều gì mình muốn mà không bị ảnh hưởng bởi những sự tin tưởng đó. Ý nghĩ này thật không đúng.

Đương đầu với “những sự kiện” mà *không* có Lời Đức Chúa Trời hướng dẫn, chúng ta sẽ đi xa Chúa và dẫn tới sự mất đức tin. Đương đầu với những sự kiện *với* Đức Chúa Trời sẽ giúp chúng ta tin cậy nơi Chúa và làm đức tin chúng ta vững mạnh nơi Ngài.

Tại sao có đức tin khó hơn là tin cậy vào những gì chúng ta có thể thấy? Khi nào là lần cuối cùng bạn phải đương đầu với điều gì đó như Ca-lép đã phải làm? Bạn đã quyết định làm gì? Bạn đã học được gì về sự tin cậy Đức Chúa Trời và những lời hứa của Ngài?

Đứng Vững Khi Cần

Không phải lúc nào cũng luôn luôn dễ dàng để chống lại và đứng vững vàng. Áp lực của đám đông rất lớn. Quyền lực của hàng ngàn người hâm mộ hoan hô náo nhiệt cho đội của mình có thể đủ để làm đổi phương bậc tức và bối rối. Ít người trong chúng ta quá đại dốt khi la lối đối phương trước những người hâm mộ trung thành. Đó là lý do tại sao những người hỗ trợ đối phương tại những trận đá banh thường được giữ xa nhau. Khi các người hâm mộ của hai đội gặp nhau, thường có sự ẩu đả.

Nhưng đây không phải là trò chơi cho dân Y-sơ-ra-ên. Dường như tương lai và đời sống của họ một lần nữa bị đe dọa, và họ bắt đầu khóc. Nhìn thấy hàng ngàn người khóc thật rất cảm động. Và đây là Ca-lép, một người thường đứng phía sau, tiến lên phía trước.

Trong Dân số Ký 13:30, chúng ta học được gì về Ca-lép và về sự tin cậy vào những lời hứa của Đức Chúa Trời từ những lời ông nói?

Cùng một chi tiết có thể nói ra bằng nhiều cách. Chúng ta nói *thế nào* thì cũng quan trọng như chúng ta nói *gì* về điều gì đó. Ca-lép bày tỏ nhiều sức mạnh bằng sự không tranh luận hay lảng nhục công khai mười tám tử thiếu đức tin. Ông cũng không trách mắng dân sự vì thiếu đức tin. Thay vào đó, Ca-lép nói đến sự can đảm và kêu gọi họ tin cậy và hành động. Nhưng dân chúng không muốn nghe điều này. Họ đã quyết định rồi. Họ muốn ném đá Môi-se, Giô-suê, và Ca-lép.

Dân số Ký 14:1-10, 20-24 nói gì về hậu quả của sự từ chối chấp nhận Lời Đức Chúa Trời và giải nghĩa sai “những sự kiện”?

Ca-lép rất thất vọng. Ông đã thấy xứ sở tốt tươi. Ông đã trung tín và sẵn sàng để vào. Nhưng bây giờ ông phải lang thang trong đồng vắng 40 năm vì những người khác thiếu đức tin. Nhưng Ca-lép nặng về tinh thần cộng đồng. Ông hiểu làm một thành phần của nhóm nghĩa là gì. Ông lãnh đạo bằng gương mẫu và khuyến khích người khác. Ca-lép không phân rẽ và bắt đầu một phong trào mới. Tinh thần lìa bỏ một hoàn cảnh chỉ vì mọi sự quá khó khăn hay gặp rắc rối thì không được Kinh Thánh hỗ trợ. Trong Ca-lép, chúng ta thấy một người kiên trì khi gặp hoàn cảnh khó khăn. Ông không bỏ cuộc hay nhượng bộ, ngay cả trong những năm bị hành phạt, và chịu đựng tất cả mà không phàn nàn, “Tôi đã nói rồi mà.”

Bằng cách nào bạn phải đau khổ vì sự lựa chọn sai của những người khác? Bạn hành động thế nào trong những hoàn cảnh này?

Nhận Chắc Những Lời Hứa Của Đức Chúa Trời

Bốn mươi năm trôi qua. Dân Y-sơ-ra-ên đã đi qua sông Giô-đanh để vào Đất Hứa. Họ dường như là những người đói nhìn thấy một cái bàn đầy ắp những thức ăn thơm ngon. Họ quan sát kỹ lưỡng Đất Hứa. Ban đêm họ ngồi chung quanh lửa trại và thảo luận nơi nào đất tốt nhất và ai sẽ được miếng đất đó. Từ lâu trước khi vào Đất Hứa, Môi-se đã nghĩ về cuộc nội chiến giữa các chi phái. Ông đã để lại lời chỉ dẫn là đất sẽ được phân chia thế nào. Chương trình này được thảo luận trong Giô-suê 14.

Ca-lép đã xin điều gì trong Giô-suê 14? Theo bạn tại sao ông xin điều đó? Điều này nói gì với chúng ta về ông và đức tin của ông?

Sự chia đất đai đang xảy ra. Ca-lép bước tới và, thật ngạc nhiên, ông xin chia đất. Đây không phải là chia đất cho chi phái nhưng cho chính ông. Lúc đầu dường như hơi lạ khi có buổi họp giữa Giô-suê và Ca-lép, hai người lớn tuổi nhất trong Y-sơ-ra-ên. Ca-lép tuyên bố ông còn mạnh và sẵn sàng ra trận. Nhưng, trên hết, Ca-lép muốn nhận được lời hứa Đức Chúa Trời đã hứa với ông.

Ca-lép không sợ nhận được những lời hứa của Đức Chúa Trời. Điều Ca-lép xin không phải vì ích kỷ. Ông tin tưởng vững vàng vào nguyên tắc “nhận lãnh để ban phát”. Ca-lép không xin miếng đất đẹp nhất, phì nhiêu nhất, thay vào đó, ông lựa cho mình một nơi mà những con trai A-na-kim – những người giềnh giàng – sống. Đây cũng là những người giềnh giàng mà dân Y-sơ-ra-ên rất sợ hãi trong bốn mươi năm trước (Dân số Ký 13:33).

Ca-lép không muốn thế hệ này phạm cùng những lỗi lầm mà ông cha họ đã mắc phải. Bây giờ Ca-lép bày tỏ đức tin nơi Đức Chúa Trời bằng cách chọn miếng đất khó khăn nhất thay vì miếng đất dễ dàng nhất.

Một lần nữa, Ca-lép hướng dẫn bằng sự gương mẫu của chính mình. Ông trở nên một bài học sống cho những người chung quanh. Điều này cũng như nói rằng: “Nếu Đức Chúa Trời có thể dùng tôi, một trong những người lớn tuổi nhất trong vòng quý vị, để đuổi những người giềnh giàng, để quý vị không cần sợ hãi nữa. Đức Chúa Trời có thể và sẽ cho chúng ta sự chiến thắng.” Giô-suê 15:13, 14 cho thấy Ca-lép thắng Sê-sai, A-hi-man, và Tha-mai, ba con trai của A-nác. Điều gì khiến cả nước sợ đến chết thì bị một ông già tin cậy nơi quyền lực của Đức Chúa Trời đánh bại

Trong Giô-suê 14:14, “hết lòng” trung thành vâng theo Chúa nghĩa là gì? Có những gì trong đời sống chúng ta (nếu chúng ta không từ bỏ), khiến chúng ta khó thực hiện điều này?

Để Lại Di Sản

Trong một vài nền văn hóa, tuổi già rất được tôn trọng. Những người trẻ tuổi trong xã hội đến với người lớn tuổi để được khuyên bảo và sự khôn ngoan. Trong xã hội khác, các người lớn tuổi bị coi thường và sống xa cách xã hội. Quan điểm thứ hai dường như đang phát triển trên thế giới. Ca-lép là một gương mẫu tuyệt vời về sự dùng cách tích cực tuổi già của mình.

Ca-lép tránh hành động như người ta mong chờ ở một số người lớn tuổi. Ông không để ai sai biểu mình chỉ vì ông lớn tuổi. Ông không từ bỏ cuộc sống và rút lui. Ông không dùng tuổi mình làm sự bào chữa để khỏi tham gia vào cộng đồng. Ông không bám vào địa vị và tin rằng tất cả sự cố gắng của các người trẻ để lãnh đạo là một sự đe dọa chống lại ông hay quyền lực ông.

Thi thiên 92:12-15 nói gì về tuổi già?

Người ta nói rằng Đức Chúa Trời không có cháu – chỉ có các con trai và con gái. Nhưng khi Ngài là Đức Chúa Trời của ông cha họ, một số người tin rằng Ngài không có liên hệ gì với họ là cá nhân. Ca-lép biết rằng mỗi thế hệ phải có kinh nghiệm riêng với Chúa. Dân Y-sơ-ra-ên, là một nhóm và là cá nhân, không thể sống dựa vào các phép lạ ở Ê-díp-tô, hay ngay cả kinh nghiệm của cha mẹ họ trong đồng vắng. Ca-lép tin bốn phận ông là tạo nên một chỗ cho thế hệ trẻ để họ cất bước đầu tiên của đức tin.

Ca-lép giúp tạo nên kinh nghiệm nào trong Các Quan xét 1:12, 13? Ông đã làm điều này thế nào?

Các người Giu-đa đang chiếm đất đai. Chi phái Giu-đa và Si-mê-ôn hợp tác trong đức tin để làm trọn những lời hứa của Đức Chúa Trời. Nhưng khi đánh thành kiên cố Ki-ri-át (câu 12), họ đương đầu với một sự thách thức lớn. Chúng ta biết ở Pha-lê-tin có nhiều thành trì kiên cố. Nhưng Ca-lép không tập trung vào sự khó khăn phá đổ các bức tường thành. Thay vào đó, ông nghĩ sự thách thức này là một cơ hội để phát triển. Một điều có thể rất lạ đối với chúng ta ngày nay, là Ca-lép có lời đề nghị tuyệt vời đối với những người lính trẻ: Ai hãm đánh Ki-ri-át và chiếm được thành, sẽ trở thành con rể mình. Ốt-ni-ên, cháu của Ca-lép (Các Quan xét 1:13) chấp nhận lời thách thức, và Chúa đã ban cho chàng sự chiến thắng. Qua sự dạy dỗ và gương mẫu của Ca-lép, một anh hùng mới được sinh ra. Sự đầu tư của Ca-lép đã đem lại mối lời lớn trong những năm sau. Đức Chúa Trời đã dùng Ốt-ni-ên làm quan xét đầu tiên và người giải cứu Y-sơ-ra-ên (Các Quan xét 3:7-11).

Khi lớn tuổi, thái độ của bạn thay đổi thế nào? Bạn học được gì khi có thêm những năm kinh nghiệm? Làm thế nào bạn tránh để những năm dài khiến bạn thành nô lệ cho những thói quen xấu và thái độ sai lầm?

Ban Cho Cách Nhưng Không

Các Quan xét 1:14, 15 nói gì với chúng ta về bản tính của Ca-lép? được gì từ lỗi lầm của ông?

Sự thừa kế rất quan trọng đối với người Y-sơ-ra-ên. Có đất để truyền lại cho các thành viên trẻ trong gia đình là một cách chắc chắn di sản của một người không bị mất. Điều này rất quan trọng đến nỗi nhiều luật lệ được lập ra để cung cấp người thừa kế cho một người nam chết mà không có con. Bằng cách này, người thừa kế sẽ lấy tên của người quá cố và tiếp tục di sản của người đó (Phục truyền 25:5-10).

Vào tuổi của Ca-lép, ông phải nghĩ rất kỹ lưỡng về di sản ông sẽ để lại cho gia đình. Lịch sử của gia đình Ca-lép cho thấy ông có các con trai. Ông cũng tha thiết để lại cho họ đất đai và tài sản càng nhiều càng tốt. Ca-lép cũng có một con gái tên là A-c-sa. Nhưng bất cứ đất nào Ca-lép cho nàng sẽ lìa khỏi gia đình khi nàng lấy chồng và trở nên một phần tài sản của chồng. Chúng ta không biết động lực nào khiến A-c-sa xin đất. Nhưng chúng ta biết rằng từ chối lời cầu xin của nàng thì cũng dễ hiểu và hợp với những luật xã hội về sự bảo vệ di sản gia đình.

Điều ngạc nhiên là Ca-lép cho nàng đất và các nguồn nước nữa. Và không phải chỉ một nguồn nước nhưng cả các nguồn trên và nguồn dưới.

Sự rộng lượng có lợi cả hai chiều. Châm ngôn 11:25 cho thấy “Lòng rộng rãi sẽ được no nê; còn ai nhuần gộ, chính người sẽ được nhuần gộ.” Khi chúng ta không sẵn sàng để ban phát cách nhưng không, có thể là dấu hiệu chúng ta chưa nhận được những gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta nhưng không.

Câu chuyện này dạy chúng ta thế nào về sự tha thứ? Xin đọc Ma-thi-ơ 6:15 và Ma-thi-ơ 18:21-35.

Chúng ta chỉ có thể ban cho những gì mình có. Nếu chúng ta không thể tha thứ, đó là một dấu hiệu chắc chắn chúng ta không chấp nhận sự tha thứ của Đức Chúa Trời. Ca-lép nhận được những ơn phước từ Đức Chúa Trời và vui mừng chia sẻ. Ông bày tỏ lòng nhân từ và một tinh thần rộng lượng cao hơn những gì mong đợi của những người trong thời của ông.

Bạn rộng rãi thế nào với những gì bạn có? Bạn có thấy càng có nhiều, bạn càng sẵn sàng chia sẻ với những người khác hay là bạn ích kỷ? Bạn học thế nào để sẵn sàng hy sinh chính mình vì sự ích lợi cho những người khác?

Thứ Sáu *8 Tháng 10

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Bây giờ đức tin của Ca-lép cũng giống như khi ông chống lại báo cáo sai của các thám tử. Ông đã tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời là Ngài sẽ giúp dân Ngài chiếm lấy đất Ca-na-an. Và trong việc này ông đã hoàn toàn làm theo lời Chúa. Ca-lép đã ở với đồng bào mình trong thời gian dài lang thang nơi đồng vắng. Ông chia sẻ những thất vọng và gánh nặng của những kẻ có tội. Nhưng ông không phàn nàn về điều này. Ông ca tụng sự thương xót của Đức Chúa Trời đã bảo vệ ông trong đồng vắng khi các đồng hương ông bị chết. Qua tất cả những cực khổ, gian nguy, và bệnh tật trong sa mạc, và trong những năm chiến đấu từ khi vào Ca-na-an, Chúa đã bảo vệ Ca-lép. Và bây giờ dù trên 80 tuổi, Ca-lép vẫn mạnh mẽ. Ông không xin cho mình một miếng đất đã chiếm được. Ông chỉ xin một chỗ mà các thám tử nghĩ rằng không thể thắng được. Với sự hỗ trợ của Đức Chúa Trời, Ca-lép sẽ chiếm được đồn lũy của chính những kẻ giềnh giàng mà quyền lực họ đã làm đức tin của Y-sơ-ra-ên yếu đi. Đây không phải sự ao ước được tôn trọng hay vinh quang mà Ca-lép đã làm vậy. Người chiến sĩ già can đảm chỉ muốn cho dân sự một tấm gương sẽ làm tôn vinh Đức Chúa Trời. Ông muốn khuyến khích các chi phái hoàn toàn chiếm được đất mà ông cha họ đã nói không thể được.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 512, 513.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Là Cơ Đốc nhân, chúng ta luôn luôn được ban cho “những sự kiện” khiến đức tin chúng ta bị thử thách, đặc biệt trong cách chúng ta giải thích những sự kiện đó. Xin để ý, chữ quan trọng ở đây là “giải thích.” Có những cách nào chúng ta có thể đương đầu với những sự thách thức này mà không lừa dối mình nhưng đồng thời trung thành và tôn trọng những sự tin tưởng của chúng ta?
- 2 Hãy suy nghĩ thêm về tư tưởng chúng ta không luôn giải thích đúng những sự kiện. Thí dụ, chúng ta nhìn xuống đất và thấy nó không di chuyển. Nhưng đất đang di chuyển rất nhanh qua không gian. Bài học nào chúng ta học được về sự sống bằng đức tin chứ không phải mắt thấy.
- 3 Học từ đời sống của Ca-lép, chúng ta có thể khuyến khích những tín đồ mới, thanh thiếu niên, và trẻ em thế nào để nhận những địa vị lãnh đạo và trách nhiệm trong hội thánh chúng ta?
- 4 Ca-lép trung thành với đồng hương mình, mặc dù những tội lỗi kinh khủng của họ. Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm ngày nay, điều này dạy chúng ta bài học gì?